

Nunc prece, nunc pretio, nunc vi, nunc morte suprem^a
 Permutet dominos, & cedat in altera jura.
 Sic, quis perpetuus nulli datur usus, & heres
 Heredem alteris, velut unda supervenit undam.
 Quid vici prosunt, aut horrea? quidve Calabris?
 Saltibus adjecti Lucani? si metit Orcus.
 Grandia cum parvis, non exorabilis auro.
 Gemmas, marmor, ebur, Tyrrena sigilla, tabellas,
 Argeptum, vesteis, Gætulo murice tintas,
 Sunt qui non habent: est qui non cureret habere.
 Cur alter fratum cessare, & ludere, & ungii
 Praferat Herodis palmetis pinguibus: alter
 Dives, & importunus ad umbram lucis ab ortu
 Silvestrem flammis, & ferro mitigat agrum:
 Scit Genius, natale comes qui temperat astrum,
 Naturæ Deus humanæ, mortalis in unum.
 Quodque caput, vultu mutabilis, albus, & ater.
 Utar, & ex modo quantum res poscet, acervo
 Tollam: nec metuam, quid de me judicet heres,
 Quod non plura datis invenerit. Et tamen idem
 Scire volam, quantum simplici, hilarisque, nepoti
 Discrepet, & quantum discordet parcus, avaro.
 Distat enim, spargis tua prodigiis, an neque sumpcum
 Invitus facias, neque plura parare labores.
 Ac potius, puer ut festis Quinquatribus olim,
 Exiguo, gratoque fruaris tempore raptim.
 Pauperies immunda domus procul absit: ego utrum
 Nave ferar magna, an parva, ferar unus, & idem.
 Non agimur tumidis velis Aquilone secundos:
 Non tamen adversis xatatem ducimus Austris,
 Viribus, ingenio, specie, virtute, loco, re,
 Extremi primorum, extremis usque priorum.
 Non es avarus: abi. Quid à cetera jam simul isto
 Cum viro fugere: caret tibi pectus inanis.

Ambitione caret mortis formidine, & ira
 Somnia, terrores magicos, miracula, sagas,
 Nocturnos lemures, portentaque Thessala rideat?
 Nataleis grata numeras? ignoscis amicis?
 Lenior, & melior sis accedente senecta?
 Quid te exempla levat spinis de pluribus una?
 Vivere si recte nescis, decede peritis:
 Lusisti satis: edisti satis, atque bibisti?
 Tempus abire tibi est: ne potum largius? equo
 Rideat, & pulset lasciva decentius ætas,

Q. HORATII FLACCI DE ARTE POETICA

LIBER.

AD PISONES.

H umano capiti cervicem pictor equinam
 Jungere si velit, & varias induceret plumas
 Undique collatis membris, ut turpiter atrum
 Desinat in pisces mulier formosa supernes
 Spectatum admissi risum tenearis amici?
 Credite, Pisones, isti tabulae fore librum
 Persimilem, cuius, velut ægri somnia, vanz
 Fingentur species, ut nec pes, nec caput uni

Reddatur formæ. Pictoribus, atque poetis.
 Quidlibet audendi semper fuit æqua potestas:
 Scimus, & hanc veniam petimusque damusque vicissim:
 Sed non ut placidis cogant immitia, non ut
 Serpentes avibus geminentur, tigribus agni.
 Incepitis gravibus plerumque, & magna professis,
 Purpureus, late qui splendeat, unus, & alter
 Assuitur pannus: cum lucus, & ara Diane,
 Et properantis aquæ per amenos ambitus agros,
 Aut flumen Rhenum, aut pluvius describitur arcus.
 Sed nunc non erat his locus: & fortasse cupressum,
 Scis simulare. Quid hoc, si fractis enatæ expes
 Navibus, ære dato qui pingitur? amphora cepit
 Instui, currente rota, cur uiceus exire?
 Denique sit, quidvis, simplex dumtaxat, & unum.
 Maxima pars vatuum, pater, & juvenes patre digni,
 Decipitur specie recti. Brevis esse labore,
 Obscurus sio: sectantem lensa nervi
 Defciunt, animique: professus grandia, turget:
 Serpit humi rurus nimium, timidusque procelia:
 Qui variare cupit rem prodigiliter unam,
 Delphinum silvis appingit, flutibus aprum.
 In vixium dicit culpa fuga, si caret arte.
 Ämilium circa ludum faber, unus & unguis
 Exprimet, & molleis imitabitur ære capillos;
 Infelix operis summa: quia ponere totum
 Nescier. Hunc ego me, si quid compонere curem,
 Non magis esse velim, quam naso vivere pravo,
 Spectandum nigris oculis, nigroque capillo.
 Sumite materiam vestris, qui scribitis, æquam
 Viribus, & versate diu, quid ferre recusent,
 Quid valeant humeri. Cui lecta potenter erit res,
 Nec facundia deseret hunc, nec lucidus ondo.
 Ordinis hæc virtus erit, & venus, aut ego fallor.

Ut jam nunc dicat jam nunc debentia dici,
 Pleraque differat, & praesens in tempus omittat.
 In verbis etiam tenuis, cautusque serendis,
 Hoc amet, hoc spernat, promissi carminis auctor,
 Dixeris egregie: notum si callida verbum
 Reddiderit junctura novum. Si forte necesse est
 Indicij monstrare recentibus abdita rerum,
 Fingere cinctus non exaudita Cerhegis
 Continget: dabiturque licentia sumpta pudenter.
 Et nova factaque nuper habebunt verba fidem: si
 Græco fonte cadant, parce detorta. Quid autem
 Cælio, Plautoque dabit Romanus, ademptum
 Virgilio. Varioque ego cur acquirere pauca,
 Si possum, invideor: cum lingua Catonis, & Enni
 Sermonem patrum ditaverit, & nova rerum
 Nomina protulerit. Licuit, semperque licebit
 Signatum presente nota producere numnum.
 Ut silvæ foliis pronos murantur in annos
 Prima cadunt: ita verborum vetus interit atas,
 Et juvenum ritu florent modo nata, vigentque.
 Debemur morti nos, nostraque: sive receptus
 Terra Neptunus classe Aquilonibus arcer,
 Regis opus: sterilis palus prius, aptaque remis
 Vicinas urbis alit, & grave sentit aratum:
 Seu cursum mutavit iniquum frugibus annis,
 Doctus iter melius: mortalia facta perhibunt:
 Nedum sermonum sit honos, & gracia vivax,
 Multa renascentur, quæ jam cecidere: cadentque,
 Quæ nunc sunt in honore vocabula: si voler usus,
 Quem penes arbitrium est, & jus, & norma loquendi,
 Res gesta regumque, ducumque, & tristia bella,
 Quo scribi possente numero, monstravit Homerus,
 Versibus impariter junctis querimonia primum,
 Post etiam inclusa est vox sententia compos.
 Quis

Quis tamen exiguos elegos emiserit aucto^rs,
Grammatici certant, & adhuc sub judice lis est:
Archilochum proprio rabies armavit iambo.
Hunc socci cepere pedem, grandesque cothurni,
Alternis aptum sermonibus, & populares
Vincentem strepitus, & natum rebus agendis,
Musa dedit fidibus Divos puerosque Deorum,
Et pugilem victorem, & equum certamine primum,
Et juvenum curas, & libera vina referre.
Descriptas servare vices, operumque colores,
Cur ego, si naqueo, ignoroque, poeta salutor?
Cur nescire, pudens prave, quam discere malo?
Versibus exponi tragicis res comica non vult:
Indignatur item privatis, ac prope socco
Dignis carminibus narrari coena Thyestæ.
Singula quoque locum teneant sortita decentem:
Interdum tamē & vocem Comœdia collit,
Iratusque Chremes tumido deligit ore:
Et tragicus plerumque dolet sermone pedestri
Telephus, aut Peleus, cum pauper, & exsul uterque
Projicit ampullas, & sesquipedalia verba,
Si curat cor spectantis tergisse querela.
Non satis est pulchra esse poemata: dulcia sunt^o,
Et quocumque volent, animum auditio agunto,
Ut ridenibus adsident, ita flentibus adfle
Humani vultus. Si vis me ftere, dolendum est
Primum ipsi tibi: tunc tua me infortunia lœdente,
Telephe, vel Peleu, male si mandata loqueris,
Aut dormicabo, aut ridebo. Tristia mestum
Vultum verba decenti iratum, plena minarum:
Ludentem, lasciva: severum, seria dictu.
Format enim natura prius nos intus ad omnem
Fortunatum habitum: juvat, aut impellit ad iram.
Aut ad humum morore gravi deducit, & angit:

Post effert animi motus interprete lingua.
Si dicentes erunt fortunis absona dicta,
Romani tollent equitesque patresque cachinnum:
Intererit multum, Divusne loquatur, an heross
Maturusne senex, an adhuc florente juvena
Fervidus: an matrona potens, an sedula nutrix:
Mercatorne vagus, cultorne virentis agellus:
Colchus, an Assyrius, Thibis nutritus, an Argis:
Aut famam sequere, aut sibi convenientia finge:
Scriptor, Homereum si forte reponis Achillem:
Impiger, iracundus, inexorabilis, acer:
Jura neget sibi nata, nil nisi non atroget armis:
Sit Medea ferox, invictaque, flebilis Ino,
Perfidus Ixion, Io vaga, tristis Orestes,
Si quid inexpertum sc̄enæ committis, & audes
Personam formare novam: servetur ad imum:
Qualis ab incepto processerit, & sibi constet.
Difficile est proprie communia dicere: tu quo
Rectius illiacum carmen deducis in actus,
Quam si proferres ignota, indictaque primu^m
Publica materies privati juris erit, si
Non circa vilem, patulumque moraberis orbem:
Nec verbum verbo curabis reddere fidus
Interpres, nec desilies imitator in arctum,
Unde pedem proferre pudor veter, aut operis lex.
Nec sic incipiens, ut scriptor Cyclocus olim:
Fortunam Priami cantabo, & nobile bellum,
Quid dignum tanto feret hic promissor hietu?
Parturient montes: nascetur ridiculus mus.
Quanto rectius hic, qui nil molitur incepit:
Dic mihi Musa virum, capta post mania Troje,
Qui mores hominum multorum vidit, & urbeis.
Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem
Cogitat, ut speciosa dehinc miracula promat;

Antiphatem, Scyllamque & cum Cyclope Charibdin.
 Nec redditum Diomedis ab interitu Meleagri,
 Nec gemino bellum Trojanum orditur ab ovo.
 Semper ad eventum festinat, & in medias res
 Non secus, ac notas, auditorem rapit: & quæ
 Desperat tractata nitescere posse, relinquit:
 Atque ita mentitur, sic veris falsa reviscet,
 Primo ne medium, medio ne discrepet imum.
 Tu, quid ego, & populus mecum desideret, audi.
 Si fautoris eges aulea manentis, & usque
 Sessuri, donec cantor, Vos plaudite, dicat:
 Ætatis, cuiusque notandi sunt tibi mores,
 Mobilibusque decor, maturis dandus, & annis.
 Reddere qui voces jam scit puer, & pede cerro
 Signat humum: gestis paribus colludere, & iram
 Colligit, ac ponit temere, & mutatur in horas.
 Imberbus juvens, tandem custode remoto,
 Gaudet equis, canibusque & apri gramine campis
 Cereus in yictum flecti, monitoribus asper,
 Utilium cardus provisor, prodigus æris,
 Sublimis, cupidusque & amata relinquere pernix.
 Conversis studiis, æris, animusque virilis
 Quærit opes, & amicitias, inservit honoris
 Commissæ cavit, quod mox mutare laborer.
 Multa senem circumveniunt incommoda: vel quod
 Quærit, & inventis miser abstinet, ac timet uti;
 Vel quod res omnes timide, gelideque ministrat,
 Dilator, spe lento, iners, pavidusque futuris
 Difficilis, querulus, laudator temporis adi
 Se puro, castigator censorque minorum.
 Multa ferunt anni venientes commoda secum,
 Multa recentes adimunt: ne forte seniles:
 Mandentur juveni partes, puerisque viriles,
 Semper in adjunctis, & quoque morabitur aptis.

Aut

Aut agitur res in scenis, aut acta refertur:
 Segnius irritant animos demissa per aurem;
 Quam quæ sunt oculis subjecta fidelibus, & quæ
 Ipse sibi tradit spectator. Non tamen intus
 Digaa geri promes in scenam: multaque tolles
 Ex oculis, quæ mox narret facundia præsens:
 Ne pueros coram populo Medea trucidet;
 Aut humana palam coquat exta nefarius Atreus;
 Aut in avem Progne vèrtatur, Cadmus in anguem.
 Quodcumque ostendis mihi sic, incredulus odi,
 Neve minor, neu sit quinto productior actu
 Fabula quæ posci vult, & spectata reponi.
 Nec Deus intersit, nisi dignus vindic nodus
 Inciderit: nec quarta loqui persona laboret.
 Actoris parteis cohortus, officiumque virile
 Defendat, neu quid medios intercinat actus,
 Quod non proposito conducat, & hæreat apte.
 Ille bonus faveatque, & consilietur amice,
 Et regas iratos, & amer pacare tumenteis:
 Ille dipes lauder mensa brevis: ille salubrem
 Justitiam, legesque, & apertis otia portis:
 Ille tegat commissa, Deosque preetur, & oret,
 Ut redeat miseric, abeat fortuna superbis.
 Tibia non, ut nunc, orichaleo juncta, tubæque
 Æmula: sed tenuis, simplexque foramine paucis,
 Aspirare, & adesse choris erat utilis, atque
 Nondum spissa nimis completa sedilia flaru:
 Quo sane populus numerabilis, utpote parvus,
 Et frugi, castusque verecundusque coibat.
 Postquam eccepit agros extendere victor, & urbem
 Laxior amplecti murus, vinoque diurno
 Placari Genium festis impune diebus.
 Accessit numerisque, modisque licentia major.
 Inductus quid enim saperet, liberque laborum,

Rus-

Rusticus urbano confusus , turpis honesto;
 Sic prisa motumque , & luxuriam addidit arti
 Tibicen , traxique vagus per pulpita vestem:
 Sic etiam fidibus voces crevere severis,
 Et tulit eloquium insolitum facundia precepit.
 Utiliumque sagax terum , & divina futuri,
 Sortilegii non discrepuit sententia Delphini.
 Carmine qui tragico vitem certavit ob hircum,
 Mox etiam agresteis Satyros nudavit ; & asper
 Incolam gravitate jocum tentavit : eo quod
 Illecebris erat . & grata novitate morandus
 Spectator , functusque sacris , & potus , & exlex.
 Verum ita risors , ita cominendare dices
 Convenient Satyros , ita vertere seria ludos.
 Ne quicunque Deus , quicunque adhibebitur heros ,
 Regali conspectus in auro nuper , & ostro ,
 Migrer in obscuras humili sermone tabernas
 Aut , dum vitat humum , nubes , & inania capet.
 Effutile leveis indigna tragedia versus ,
 Ut festis matrona moveri jussa diebus ,
 Intererit Satyris paulum pudibunda protervis.
 Non ego inornata , & dominantis nomina solom ,
 Verbaque , Pisones , Satyrorum scriptor amabo:
 Nec sic eniat tragicō differre colori ,
 Ut nigil intersit , Davusne loquatur , & audax
 Pythias , emuncto lucrata Simone talentum ,
 An custos , famulosque Dei Silenus alumnus.
 Ex noto fictum carmen sequar : ut sibi quivis
 Speret idem : sudet multum , frustraque laboret:
 Ausus idem . Tantum series , juncturaque pollet:
 Tantum de medio sumptis accedit honoris.
 Silvis ceduti caveant , me judge , Fauni ,
 Ne velut innati triuvi , ac pene forense ,
 Aut nimium teneris juvenetur versibus umquam ,

Aut

Aut immunda crepant , ignominiosaque dicta.
 Offenduntur enim , quibus est equus , & pater , & res;
 Nec , si quid fricti ciceris probat , & nucis emperor,
 Aequis accipiunt animis , donantve corona.
 Syllaba longa brevi subjecta , vocatur Iambus ,
 Pes citus : unde etiam Trimeris accrescere jussit
 Nomen Lambeis , cum senos redderet iustum
 Primus ad extreum similis sibi : non ita pridem ,
 Tardior ut paulo , graviorque veniret ad aureis ,
 Spondaeo stabileis in jura paterna recepit
 Commodus , & patiens : non ut de sede secunda
 Cederet , aut quarta socialiter : hic & in Acci
 Nobilibus trimetris appetat ratus , & Enni.
 In scenam missos magno cum pondere versus ,
 Aut operæ celoris nimium , curaque carentis ,
 Aut ignorare premat artis criminis turpi.
 Non quisvis videt immodulata poemata judecet:
 Et data Romanis venia est indigna poetis.
 Idcircone vase , scribam que licenter ? an omnia
 Visuros peccata putem mea : tunis & intra
 Spem venie cautus ? vitavi denique culpam ,
 Non laudem merui . Vos exemplaria Graeca
 Nocturna versate manu , versate diurna.
 At nostri proavi Plautinos & numeros , &
 Laudavere sales : nimium patienter utrumque ,
 Ne dicam stulte , mirati : si modo ego , & vos
 Scimus inurbanum lepido seponere dicto ,
 Legitimunque sonum digitis callemus , & aure.
 Ignotum Tragice genus invenisse Cainex
 Dicitur , & plaustris vexisse poemata Thespis
 Quæ canerent , agerentque , peruncti facibus ora.
 Post hunc persona , pallaque reportor honeste
 Aschyus , & modicis instravit pulpita tignis.
 Et docuit magnumque loqui , nitique cothurno.

Suc-

Successit verus his Comoedia, non sine multa
 Laude: sed in vitium libertas excidit, & vim
 Dignam lege regi: lex est accepta: chorusque
 Turpiter obticuit, sublato jure nocendi.
 Nil intentatum nosti liquere poeta:
 Nec minimum meruere decus, vestigia Græca
 Ausi deserere, & celebrare domestica facta,
 Vel qui Prætextas, vel qui docuere Togatas,
 Nec virtute force, clarisque potentius armis,
 Quam lingua, Latium: si non offendet unum
 -Quemque poetarum limæ labor, & mora. Vos, &
 Pompilius sanguis, carmen reprehendite, quod non
 Multa dies, & multa litura coercuit, atque
 Prætextum decies non castigavit ad unguem.
 Ingenium misera quia fortunatus arte
 Credit, & excludit sanos Helicone poetas
 Democritus: bona pars non ungueis ponere curat,
 Non barbam: secreta petit loca, balnea vitæ,
 Nanciscetur enim pretium, nomenque poeta:
 Si tribus Anticyris caput insanabile numquam
 Tonsori Licino commiserit. O ego latus,
 Qui purgo bilem sub verni temporis horam!
 Non alius faceret meliora poemata: virum
 Nil tanti est. Ergo fungar vice coris, acutum
 Reddere quo ferrum valet, exors ipsa secandi.
 Munus, & officium, nil scribens ipse, docebo:
 Unde parentur opes, quid alat, formetque poemata:
 Quid deceat, quid non: quo virus, quo ferat error,
 Scribendi recte, sapere est, & principium, & fons.
 Rem tibi Socraticæ poterunt ostendere chartæ:
 Verbaque provisam rem non invita sequentur:
 Qui didicit patriæ quid debeat, & quid amicis:
 Quo sit amore parens, quo frater amandus & hospes:
 Quod sit conscripti, quod judicis officium: quo

Par-

Partes in bellum missi ducis, ille profecto
 Reddere personæ scit convenientia cuique.
 Respicere exemplar vita: morumque jubebo
 Doctum imitatore, & vivas hinc ducere voces.
 Interdum speciosa locis, morataque recte
 Fabula, nullius Veneris, sine pondere, & arte,
 Valdus oblectat populum, meliusque moratur,
 Quam versus inopes rerum, nugaque canoræ.
 Grajis ingenium, Grajis dedit ore rotundo
 Musa loqui, præter laudem nullius avaris,
 Romani pueri longis rationibus assem
 Discunt in partes centum diducere. Dicas
 Filius Albani, si de quincunce remota est
 Uncia, quid supereret: Poterat dixisse: triens? eu!
 Rem poteris servare tuam. Redit uncia: quid sit?
 Semis. An, hæc animos ærugo, & cura peculi
 Cum semel imbuerit, speramus carmina singi
 Posse linenda cedro, & lavy servanda cupresso?
 Aut prodesse volunt, aut delectare poeta:
 Aut simul, & iucunda, & idonea dicere vita:
 Quidquid præcipies, esto brevis: ut cito dicta
 Pericipiant animi dociles, teneantque fideles.
 (Omne supervacuum pleno de pectori manat)
 Ficta voluptratis causis sint proxima veris:
 Ne, quodcumque volet, poscat sibi fabula credit:
 Neu pransæ Lamæ vivum puerum extrahat alvo.
 Centuriz seniorum agitant experta frugis:
 Celsi prætereunt austera poemata Ramnes:
 Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci,
 Lectorem delectando pariterque monendo.
 Hic meret æra liber Sosiis, hic & mare transit,
 Et longum noto scriptori prorogat ævum.
 Sunt dicta tamen, quibus ignovisse velimus:
 Nam neque chorda sonum reddit; quem vult manus,
 & mens.

Pos-

Poscentique gravem persæpe remittit acutum:
 Nec semper feriet, quodcumque minabitur, accus.
 Verum ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
 Offendat maculis, quas aut incuria fudit,
 Aut humana parum cavit natura. Quid ergo est?
 Ut scriptur si peccat idem librarius usque,
 Quamvis est monitus, venia caret; ut citharædus
 Rideret, chorda qui semper oberrat eadem:
 Sic mihi, qui multum cessat, fit Chœrilius ille
 Quem bis terve bonum, cum risu miror; & idem
 Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus.
 Verum operi longo fas est obrepere somnum.
 Ut pictura, poesis: erit quæ, si propius stes,
 Te capite magis, & quædam, si longius abstes:
 Hæc amat obscurum; volet hæc sub luce videris.
 Judicis argutum quæ non formidat acumen:
 Hæc placuit semel; hæc decies repetita placebit.
 O major juvenum, quamvis, & voce paterna
 Fingeris ad rectum, & per te sapis; hoc tibi dictum
 Tolle memor: certis medium, & tolerabile rebus
 Recte concedi: Consultus juris, & actor
 Caussarum mediocris abest virtute diserti
 Messallæ, nec scit quantum Cascellius Aulus:
 Sed tamen in pretio est: Mediocribus esse poetis
 Non homines, non Di, non concessere columnæ.
 Ut gratas inter mensas symphonia discors,
 Et crassum unguentum, & Sardo cum melle papaver
 Offendunt; poterat duci quia cœna sine istis:
 Sic animis natum, inventumque poema juvandis,
 Si paulum summo decessit, vergit ad imum.
 Ludere qui nescit, campestribus abstinet armis:
 Indoctusque pilæ, discive, trochive, quiescit
 Ne spissa risum tollant impune coronæ:
 Qui nescit versus, tamen audet fingere. Quid nî?

Liber, & ingenuus: præsertim census èquestrem
 Summam nummorū, vicioque renotus ab omni.
 Tu nihil invita dices, faciesve Minerva:
 Id tibi judicium est, ea mens. Si quid tamen olim
 Scripseris, in Mæci descendant judicis aures,
 Et patris, & nostras nonumque prematur in annum;
 Membranis intus positis. Delere licet;
 Quod non edideris: nescit vox missa reverti;
 Silvestreis homines sacer interpresque Deorum
 Cædibus, & victu foedo deterruit Orpheus:
 Dictus ob hoc lenire tigreis, rabidosque leones,
 Dictus & Amphion, Thebanæ conditor arcis,
 Saxa moveare sono testudinis, & prece blanda
 Ducere quo vellet. Fuit hæc sapientia quondam,
 Publica privatis secernere, sacra profanis;
 Concubitu prohibere vago dare jura maritiss;
 Oppida moliti: leges incidere ligno.
 Sic honor, & nomen divinis vatibus, atque
 Carminibus venit. Post hos insignis Homerus
 Tyrræusque mares animos in Martia bella
 Versibus exacuit. Dictæ per carmina sortes,
 Et vitæ monstrata via est, & gratia regum
 Pieris tentata modis, ludusque repertus,
 Et longorum operum finis: ne forte pudori
 Sit tibi Musa lyra solers, & cantor Apollo.
 Natura fieret laudabile carmen, an arte,
 Quæsum est. Ego hæc studium sine divite vena,
 Nec rude quid possit video ingenium: alterius sic
 Altera posci opem res, & conjurat amice.
 Qui studet optatam cursu contingere metam,
 Multa tulit fecisse puer: sudavit, & alsit
 Abstinuit Venere, & vino. Qui Pythia caneat
 Tibicen, didicte prius, extimuitque magistrum.
 Nec sagis est dixisse: Ego mira poemata pango:

Occupet extreum scabies : mihi turpe relinquere est,
 Et , quod non didici , sane nescire fateri.
 Ut pazzo , ad mercedeis turbam qui cogit emendas;
 Assentatores jubet ad lucrum ire poeta
 Dives agris , dives positis in scenore nummis.
 Si vero est , unctum qui recte ponere possit,
 Et spondere levi pro paupere . & eripere atris
 Litibus implicitum : mirabor , si sciens inter-
 - Noscere mendacem , verumque beatus anicum.
 Tu seu donaris , seu quid donare volens cui;
 Nolito ad versus tibi factos ducere plenum
 Latitiae : clamabit enim , pulchre , bene , rectes.
 Pallescit : super his etiam stillabit amicis
 Ex oculis rorem ; saliet ; tundet pede terram.
 Ut , qui conducti plorant in funere , dicunt,
 Et faciunt prope plura dolentibus ex animo : sic
 Derisor vero plus laudator moveretur.
 Reges dicuntur multis urgere culullis,
 Et torquere mero , quem perspexisse laborant,
 An sit amicitia dignus. Si carmina condes,
 Numquam te fallant animi sub vulpe latentes.
 Quintilio si quid recitares : corrige , sodes,
 Hoc , ajebat , & hoc. Melius te posse negares,
 Bis , terque expertum frustra? delere jubebat,
 Et male ter natos includi reddere versus.
 Si defendere delictum , quam vertere malles,
 Nullum ultra verbum , aut operam insumebat inanem,
 Quin sine rivali teque , & tua solus amares.
 Vir bonus , & prudens versus reprehendet inertiss.
 Culpabit duros , incomptis allinet atrum
 Transverso calamo signum : ambitiosa recidet
 Ornamenta : parum claris lucem dare cogets
 Arguet ambigue dictum : mutanda notabis
 Fieri Aristarchus : non dicit : cur ego amicum

Offen-

Offendam in nugis? hz mugae seria ducent.
 In mala , derisum sepol , exceptumque sinistre.
 Ut mala quem scabies , aut morbus regius urget,
 Aut fanaticus error , & iracunda Diana:
 Vesananum tetigisse timent , fugiuntque poetam ,
 Qui sapient: agitani pueri , incautique sequuntur.
 Hic , tum sublimis versus ructatur , & errat,
 Si veluti merulis intentus decidi aceps
 In puteum , foveamve : licet , Succurrite , longum
 Clamet , lo cives : non sit , qui tollere curet.
 Si curet quis opem ferre , & demittere funem:
 Qui scis , an prudens huc se projecterit , atque
 Servari nolit dicam : siculique poete
 Narrabo interitum. Deus immortalis haberi
 Duum cupit Empedocles , ardente frigidus Aenam
 Insiluit. Sit jus , liceatque perire poetis.
 Invitum qui servat , idem facit occidenti.
 Nec semel hoc fecit , nec si retractus erit , jam
 Fier homo , & ponet famosa mortis amorem.
 Nec satis appetet , cur versus factiter : utrum
 Minxerit in patrios cineres , an triste bidental
 Moverit incestus : certe furit , ac velut ursus,
 Objectos cavea valuit si frangere clathros ,
 Indoctum , doctumque fugat recitator acerbis.
 Quem vero arripiuit , tener , occiditque legendo ,
 Non missura cutem , nisi plena crux , hirudo.

FINIS.

S 2

IN.